

Mon Petit Muséum National d'Histoire Naturelle המוזיאון הלאומי להיסטוריה של הטבע הקטן שלי

טסי כהן פפר / אוצר: ניר הרמט

התערוכה מציגה סדרת עבודות מן השנתיים האחרונות. מקור ההשראה לתערוכה הוא ביקור מלפני כחמש עשרה שנים של טסי כהן פפר במוזיאון הלאומי להיסטוריה של הטבע בפריז. מוזיאון הטבע העתיק של פריז נפתח בשנת 1793 כהמשך ישיר וטבעי לגן המלכותי של צמחי מרפא, שהוקם כמאה וחמישים שנה לפני כן על ידי המלך לואי ה-13. פפר כהן משחזרת את הזיכרונות ואת המבט ומציירת עבודות רחבות מידה בשמן על בד, ציורים מופשטים, צבעוניים, עמוסי פרטים וטקסטורות.

גוף העבודות מתאר באופן מופשט אובייקטים ורגעים במוזיאון לטבע, אותם האמנית מנכסת ומתרגמת לכתב ידה. בין היתר ניתן לזהות דינוזאורים, פילים ואבנים. כהן פפר חוקרת את היסודות הביולוגיים האבולוציוניים הראשוניים ביותר - היא פורטת אותם ומפזרת סימני דרך בפירוק של ההיסטוריה, של הביולוגיה, של הזמן, תוך פירוק גם של מעשה האמנות ושל פעולת הציור עצמה.

אמנות זקוקה לזמן, לפרספקטיבה. המבט הרטרואקטיבי מאפשר לדימויים להבשיל, להתפתח, להדהד כרפרנס, אך למעשה היא עוסקת במחקר הציורי; היא בודקת את היחסים שבין צורה, תבנית, טכניקה, פונקציה, ואת התוצאות שהם מייצרים בווריאציות שונות. המכניזם של הציור מספר את הסיפור באופן נפרד ומקביל לנושא העבודה. במרחק שבין המושג של הציור ובין הביצוע שלו, מתקיימת הרגישות שבה העבודות מתחילות לפעול.

מן הרגישות הזו מתגלה משמעות עצם המושג פעילות - ציור. הציור של כהן פפר מונע מפן עלילתי, פן רגשי ומן המכניזם של הציור. מן המפגש ביניהם נוצר ביטוי מתעתע המטעין ומחסיר באחת צורה, נפח, משקל, זיכרון ושם. הצופה בעבודות הופך לשותף מנטלי בתהליך המשוער של השחזור, לא רק אחרי שלבי העבודה, אלא גם אחרי הקשר שבין המציאות הראשונית של האובייקט לקיומו הסופי כעבודות אמנות.